यतः । दुर्जनगम्यानार्यः प्रायेणापात्रभूद्भवति राज्ञा ।
कृपणानुसारि च धनं देवो गिर्युदधिवर्षी च ॥ १४७ ॥
कश्चिदाश्रयसौन्दर्याद्वत्ते शोभामसज्जनः ।
प्रमदालोचनन्यस्तं मलीमसमिवाञ्जनं ॥ १४८ ॥
5 कथमेतत् । आराध्यमानो नृपतिः प्रयत्नान्न तोषमायाति किमत्र चित्रं ।
अयं त्वपूर्वप्रतिमाविशेषो यः सेव्यमानो रिपुतामुपैति ॥ १४९ ॥
तदशक्योऽयमर्थः प्रमातुं ।
यतः । निमित्तमुद्दिश्य हि यः प्रकुप्यति ध्रुवं स तस्यापगमे प्रसीदति ।
अकारणाद्द्वेषिमनास्तु यो भवेत् कथं जनस्तं परितोषयिष्यति ॥
10 प्रकाशमाह । किं मयापकृतं राज्ञः । अथ निर्निमित्तापकारिणो भवन्ति
राजानः । दमनको ब्रूत । एवमेतत् शृणु ।
विज्ञैः स्निग्धैरुपकृतमपि द्वेष्यतामेति किंचित् ।
साक्षादन्यैरपकृतमपि प्रीतिमेवोपयाति ।
दुर्ग्राह्यत्वान्नृपतिमनसां नैकभावाश्रयाणां ।
15 सेवाधर्मः परमगहनो योगिनामप्यगम्यः ॥ १५१ ॥
अन्यच्च । कृतशतमसत्सु नष्टं सुभाषितशतं च नष्टमबुधेषु ।
वचनशतमवचनकरे बुद्धिशतमचेतने नष्टं ॥ १५२ ॥
किं च । चन्दनतरुषु भुजंगा जलेषु कमलानि तत्र च ग्राहाः ।
गुणघातिनश्च भोगे खला न च सुखान्यविघ्नानि ॥ १५३ ॥
20 अयं तावत् स्वामी वाङ्माधुरो विषहृदयो मया ज्ञातः ।
यतः । दूराडुच्छ्रितपाणिरार्द्रनयनः प्रोत्सारितार्द्धासनो ।
गाढालिङ्गनतत्परः प्रियकथाप्रश्नेषु दत्तोत्तरः ।